

Ένας εκπληκτικός τρόπος για να αντιμετωπίσετε την αλλαγή στην εργασία σας και στη ζωή σας

Ποιος πήρε το τυρί μου;

Spencer Johnson, M.D.

Πρόλογος του Kenneth Blanchard, Ph.D.

Συν-συγγραφείς του βιβλίου **The One Minute Manager**

Η πλέον δημοφιλής μέθοδος μάνατζμεντ παγκοσμίως

ΕΝΑ
ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙ-
ΜΙΚΡΟ
ΚΑΙ
ΠΟΛΥΤΙΜΟ!

Ποιος πήρε το τυρί μου;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<i>Η ιστορία πίσω από την ιστορία του Kenneth Blanchard, Ph.D.....</i>	13
<i>Μια συγκέντρωση: Σικάγο .....</i>	21
<i>Ποιος πήρε το τυρί μου; Η ιστορία.....</i>	25
<i>Οι τέσσερις ήρωες Η αναζήτηση για το Τυρί Δεν υπάρχει Τυρί! Τα ποντίκια: ο Ρουθούνης και ο Τρεχάλης Τα ανθρωπάκια: ο Χμ και ο Χα Στο μεταξύ, στο Λαβύρινθο Ξεπερνώντας το φόβο Απολαμβάνοντας την περιπέτεια Ακολουθώντας το Τυρί Η Γραφή πάνω στον Τοίχο Το Καινούργιο Τυρί Απόλαυσε την αλλαγή!</i>	
<i>Μια συζήτηση: Αργότερα την ίδια μέρα .....</i>	77
<i>Σχετικά με το συγγραφέα .....</i>	96

Η ιστορία

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι έναν καιρό, πριν από πολλά χρόνια, σε μια μακρινή χώρα ζούσαν τέσσερα μικρά πλασματάκια που όλη την ώρα έτρεχαν πέρα-δώθε μέσα σ' ένα λαβύρινθο ψάχνοντας για τυρί το τυρί τούς έτρεφε και τους έκανε ευτυχισμένους.

Τα δύο ήταν ποντίκια, ο "Ρουθούνης" κι ο "Τρεχάλης". τα άλλα δύο ήταν ανθρώπια: πλάσματα μικρά σαν ποντικάκια αλλά που έμοιαζαν πολύ στην όψη και στη συμπεριφορά με ανθρώπους σαν κι εμάς. Ονομάζονταν "Χμ" και "Χα".

Και τα τέσσερα ήταν τόσο μικροσκοπικά που πολύ δύσκολα ξεχώριζε κανείς τις κινήσεις τους. Αν όμως τα παρατηρούσες προσεκτικά, θα ανακάλυπτες εκπληκτικά πράγματα!

Κάθε μέρα, τα ποντικάκια και τα ανθρωπάκια περνούσαν την ώρα τους στο λαβύρινθο ψάχνοντας το δικό τους, ειδικό τυρί.

Τα ποντίκια, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης, δε διέθεταν παρά απλά μυαλά τρωκτικών, αλλά καλά ένστικτα: έτσι, αναζητούσαν το σκληρό τυρί που τους άρεσε να τσιμπολογούν, όπως συνηθίζουν να κάνουν τα ποντίκια.

Τα δύο ανθρωπάκια, ο Χμ και ο Χα, διέθεταν μυαλό γεμάτο κάθε λογής πεποιθήσεις, και το χρησιμοποιούσαν για να αναζητούν ένα πολύ διαφορετικό είδος Τυριού — με κεφαλαίο Τ — που πίστευαν ότι θα τους έκανε να αισθανθούν ευτυχισμένοι και επιτυχημένοι.

Όσο κι αν διέφεραν τα ποντίκια και τα ανθρωπάκια, είχαν ένα κοινό γνώρισμα: κάθε πρωί, φορούσαν τις φόρμες τους και τα αθλητικά τους παπούτσια, άφηναν τα σπιτάκια τους, και έβγαιναν τρεχάτα στο λαβύρινθο ψάχνοντας το αγαπημένο τυρί τους.

Ο λαβύρινθος ήταν ένας τεράστιος δαίδαλος από διαδρόμους και αίθουσες, που μερικές περιείχαν νόστιμο τυρί. Υπήρχαν όμως και σκοτεινές γωνιές και αδιέξοδα που δεν οδηγούσαν πουθενά. Πολύ εύκολα χανόσουν εκεί μέσα.

Ωστόσο, αν έβρισκες το δρόμο σου, ο λαβύρινθος έκρυβε μυστικά που σου επέτρεπαν να απολαύσεις μια καλύτερη ζωή.

Τα ποντίκια, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης, χρησιμοποιούσαν για να βρίσκουν τυρί την απλή αλλά αναποτελεσματική μέθοδο της δοκιμής. Διάλεγαν ένα διάδρομο, έτρεχαν ως την άκρη του και, αν αποδεικνυόταν άδειος, διάλεγαν άλλον.

Ο Ρουθούνης χάρη στην οξύτατη μύτη του οσφραίνονταν τη γενική κατεύθυνση του τυριού και ο Τρεχάλης ορμούσε μπροστά. Όπως θα περιμένατε, συνήθως χάνονταν, έπαιρναν λάθος κατεύθυνση, και συχνά έπεφταν πάνω σε τοίχο.

Τα δύο ανθρωπάκια όμως, ο Χμ και ο Χα, χρησιμοποιούσαν διαφορετική μέθοδο, στηριζόμενοι στην ικανότητα να σκέπτονται και να διδάσκονται από τις προηγούμενες εμπειρίες τους, αν και μερικές φορές μπερδευόνταν από τις πεποιθήσεις και τα συναισθήματά τους.

Τελικά, ο καθένας με τον τρόπο του, βρήκαν όλοι αυτό που έψαχναν: βρήκαν μια μέρα το αγαπημένο τους είδος τυριού στην άκρη ενός από τους διαδρόμους στον Τυροσταθμό Τ.

Από τότε, κάθε πρωί τα ποντίκια και τα ανθρωπάκια φορούσαν την αθλητική τους περιβολή και κατευθύνονταν προς τον Τυροσταθμό Τ. Δεν άργησαν να καταλήξουν ο καθένας στη δική του τυποποιημένη συμπεριφορά.

Ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης συνέχισαν να ξυπνούν νωρίς κάθε πρωί και να διατρέχουν το λαβύρινθο, ακολουθώντας πάντοτε την ίδια διαδρομή.

Όταν έφταναν στον προορισμό τους, τα ποντίκια έβγαζαν τα αθλητικά τους παπούτσια, τα έδεσαν το ένα με το άλλο και τα κρεμούσαν από το λαιμό τους, ώστε να μπορούν να τα ξαναφορέσουν γρήγορα αν χρειαζόταν. Ύστερα, απολάμβαναν το τυρί τους.

Στην αρχή, ο Χμ και ο Χα έτρεχαν επίσης κάθε πρωί προς τον Τυροσταθμό Τ για να απολαύσουν τις νόστιμες λιχουδιές που τους περιέμεναν.

Ύστερα από λίγο όμως, τα ανθρωπάκια άρχισαν να ακολουθούν διαφορετική ρουτίνα.

Ο Χμ και ο Χα ζυπνούσαν κάθε μέρα λίγο πιο αργά, ντύνονταν χωρίς πολλή βιασύνη, και πήγαιναν με το πάσο τους στον Τυροσταθμό Τ. Στο κάτω-κάτω, τώρα ήξεραν πού βρίσκεται το Τυρί και πώς να φτάσουν εκεί.

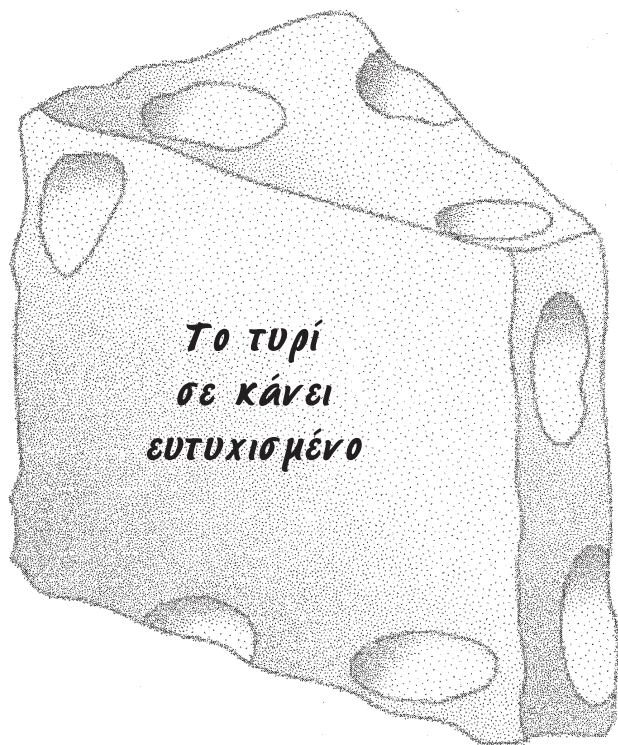
Δεν είχαν ιδέα από πού ερχόταν το Τυρί, ούτε ποιος το έφερνε εκεί. Απλώς, έπαιρναν ως δεδομένο ότι θα υπήρχε.

Κάθε πρωί, μόλις ο Χμ και ο Χα έφταναν στον Τυροσταθμό Τ, κάθονταν και βολεύονταν σαν στο σπίτι τους. Έβγαζαν τις φόρμες και τα αθλητικά τους παπούτσια και φορούσαν μαλακές παντόφλες. Τώρα που είχαν βρει το Τυρί, όλα είχαν γίνει πολύ άνετα.

"Μεγαλείο", έλεγε ο Χμ. "Εδώ υπάρχει τόσο Τυρί που αρκεί να μας κρατήσει για πάντα". Τα ανθρώπινα αισθάνονταν ευτυχισμένα και επιτυχημένα, και πίστευαν ότι είναι ασφαλή.

Δεν πέρασε πολύς καιρός, και ο Χμ με τον Χα άρχισαν να θεωρούν το Τυρί που έβρισκαν στον Τυροσταθμό Τ ως το δικό τους τυρί. Το απόθεμα τυριού ήταν τόσο μεγάλο, που τελικά μετακόμισαν και έφεραν τα σπίτια τους κοντύτερα και έφτιαξαν την κοινωνική ζωή τους γύρω από τον Τυροσταθμό.

Για να αισθάνονται ακόμη περισσότερο σπιτικά, ο Χμ και ο Χα διακόσμησαν τους τοίχους με ρητά και ζωγραφίες του Τυριού που τους έκαναν να χαμογελούν. Μια ζωγραφιά έλεγε:

*Το τυρί
σε κάνει
ευτυχισμένο*

Μερικές φορές, ο Χμ και ο Χα προσκαλούσαν φίλους τους να δουν το σωρό του Τυριού τους στον Τυροσταθμό Τ, και τον έδειχναν με καμάρι λέγοντας: "Ωραίο δεν είναι το Τυράκι μας;". Άλλοτε κερνούσαν τυρί τους φίλους τους, άλλοτε όχι.

"Το αξίζουμε αυτό το Τυρί", έλεγε ο Χμ. "Δουλέψαμε πολύ, δουλέψαμε σκληρά για να το βρούμε". Και άρπαζε ένα φρέσκο γευστικό κομμάτι και το έτρωγε.

Ύστερα, έπεφτε και αποκοιμιόταν, όπως ήταν η συνήθειά του.

Κάθε βράδυ, τα ανθρωπάκια γυρνούσαν περπατώντας με το πάσο τους στο σπίτι τους, γεμάτα Τυρί, και κάθε πρωί επέστρεφαν σίγουροι ότι θα βρουν και άλλο.

Αυτό συνεχίστηκε για πολύ καιρό.

Ύστερα από λίγο, η αυτοπεποίθηση του Χμ και του Χα εξελίχθηκε σε αλαζονεία. Τόσο είχαν βολευτεί που ούτε καν έπαιρναν είδηση τι συνέβαινε.

Καθώς περνούσε ο καιρός, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης συνέχιζαν την καθημερινή ρουτίνα τους. Κατέφθαναν νωρίς κάθε πρωί, και μύριζαν, έξυναν τους τοίχους, και έτρεχαν γύρω-γύρω στον Τυροσταθμό Τ, επιθεωρώντας την περιοχή για να δουν αν είχε αλλάξει κάτι από χθες. Ύστερα κάθονταν και άρχιζαν να τσιμπολογούν το τυρί.

Μια μέρα, έφτασαν στον Τυροσταθμό Τ και ανακάλυψαν ότι δεν υπήρχε τυρί.

Αυτό δεν τους προκάλεσε έκπληξη. Ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης είχαν παρατηρήσει ότι το απόθεμα τυριού λιγόστευε μέρα με τη μέρα, και έτσι είχαν προετοιμαστεί για το αναπόφευκτο και γνώριζαν ενστικτωδώς τι έπρεπε να κάνουν.

Κοιτάχτηκαν, πήραν τα αθλητικά τους παπούτσια που τα είχαν δεμένα και κρεμασμένα από το λαιμό τους, τα φόρεσαν, και έδεσαν τα κορδόνια τους.

Τα ποντίκια δεν πολυανέλυαν τα πράγματα. Ούτε τους βάραιναν τίποτε περίπλοκες πεποιθήσεις.

Για τα ποντίκια, το πρόβλημα ήταν απλό, το ίδιο και η απάντηση. Η κατάσταση στον Τυροσταθμό Τ είχε αλλάξει. Έτσι, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης αποφάσισαν να αλλάξουν.

Κοίταξαν μέσα στο λαβύρινθο. Μετά, ο Ρουθούνης σήκωσε ψηλά τη μύτη του, οσμίστηκε, κι έγενεφε στον Τρεχάλη ο οποίος ξεχύθηκε τρέχοντας σ' ένα διάδρομο ενώ ο Ρουθούνης ακολουθούσε όσο πιο γρήγορα μπορούσε.

Είχαν ξεκινήσει την αναζήτηση για το Νέο Τυρί.

Αργότερα την ίδια μέρα, ο Χμ και ο Χα έφτασαν στον Τυροσταθμό Τ. Δεν είχαν πάρει είδηση τις μικρές αλλαγές που συνέβαιναν κάθε μέρα, κι έτσι θεωρούσαν δεδομένο ότι το Τυρί θα τους περιμένει.

Δεν είχαν προετοιμαστεί γι' αυτό που θα συναντούσαν.

"Τι; Πού είναι το Τυρί;", φώναζε ο Χμ. Και συνέχισε να στριγκλίζει: "Πού είναι το Τυρί; Πού είναι το Τυρί;", λες κι αν φώναζε πολύ δυνατά το Τυρί θα ξαναρχόταν.

Τελικά, έφερε τα χέρια στους γοφούς και με το πρόσωπο κατακόκκινο ούρλιαξε με όλη τη δύναμη της φωνής του: "Είναι αδικία!".

Ο Χα έμεινε ακίνητος, κουνώντας μόνο το κεφάλι, μην μπορώντας να πιστέψει τι είχε συμβεί. Κι αυτός περίμενε να βρει Τυρί στον Τυροσταθμό Τ. Έμεινε να στέκεται πολλή ώρα, παγωμένος από το σοκ. Τέτοιο πράγμα δεν το περίμενε.

Ο Χμ φώναζε κάτι, αλλά ο Χα δεν ήθελε να τον ακούσει. Δεν ήθελε να αντικρίσει κατάματα αυτό που συνέβαινε, οπότε κλείστηκε στον εαυτό του αγνοώντας τα πάντα.

Η συμπεριφορά που έδειξαν τα ανθρωπάκια δεν ήταν πολύ αξιέπαινη, ούτε και πολύ παραγωγική, ήταν όμως κατανοητή.

Το να βρίσκουν Τυρί δεν ήταν εύκολο, και η σημασία του για τα ανθρωπάκια δεν ήταν απλώς ότι είχαν αρκετό για να τρώνε κάθε μέρα.

Το να βρίσκουν Τυρί ήταν για τα ανθρωπάκια ένας τρόπος να αποικτούν αυτά που πίστευαν ότι χρειάζονται για να είναι ευτυχισμένα. Το καθένα είχε τις δικές του απόψεις για το τι σήμαινε το Τυρί, ανάλογα με το γούστο του.

Για ορισμένα, το να βρουν Τυρί σήμαινε να έχουν υλικά αγαθά. Για άλλους ήταν να έχουν καλή υγεία ή να αναπτύξουν μια πνευματική αίσθηση της καλοζωίας.

Για τον Χα, το Τυρί σήμαινε απλώς να αισθάνεται ασφάλεια, να αποκτήσει κάποτε μια αγαπημένη οικογένεια, και να ζουν σ' ένα όμορφο σπιτάκι στην Οδό Γραβιέρας.

Για τον Χμ, το Τυρί σήμαινε να γίνει μέγας και τρηνός, να διοικεί άλλους, και να ζει σε μια βίλα στην κορυφή του Λόφου Καμαμπέρ.

Επειδή το Τυρί ήταν τόσο σημαντικό γι' αυτά, τα δύο ανθρωπάκια συλλογίστηκαν πάρα πολύ προσπαθώντας να αποφασίσουν τι θα κάνουν. Το μόνο που σιέφτηκαν ήταν να ψάξουν απ' άκρη σ' άκρη στον πρώην Τυροσταθμό Τ, για να βεβαιωθούν ότι το Τυρί είχε στ' αλήθεια εξαφανιστεί.

Ενώ ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης είχαν αμέσως περῶσει στη δράση, ο Χμ και ο Χα συνέχισαν τα αχ και τα βαχ.

Έκλαιγαν και οδύρονταν για την αδικία που τους έγινε. Ο Χα άρχισε να πέφτει σε κατάθλιψη. Τι θα γινόταν αν το Τυρί δεν εμφανιζόταν ούτε αύριο; Αυτός είχε κάνει σχέδια για το μέλλον βασιζόμενος σ' αυτό το Τυρί.

Τα ανθρωπάκια δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Πώς συνέβη τέτοιο πράγμα; Κανείς δεν τους είχε προειδοποιήσει. Ήταν άδικο. Δεν ήταν σωστά πράγματα αυτά.

Το βράδυ εκείνο, ο Χμ και ο Χα γύρισαν σπίτι τους πεινασμένοι και απογοητευμένοι. Πριν όμως φύγουν, ο Χα έγραψε στον τοίχο:

Από το συγγραφέα που τα πολυδιαβασμένα βιβλία του
έχουν βοηθήσει εκατομμύρια ανθρώπους
να ανακαλύψουν τις απλές αλήθειες της ζωής, τον

Spencer Johnson, M.D.

Θα ήταν πανεύκολο αν είχατε το χάρτη του λαβυρίνθου,
αν οι συνηθισμένες μέθοδοι έφερναν αποτέλεσμα,
αν σταματούσαν επιτέλους να σας παίρνουν "το Τυρί σας".
Όμως, τα πράγματα αλλάζουν συνεχώς.

Ποιος πήρε το τυρί μου;

"Προσφέρω το σπάνιο αυτό βιβλίο σε συναδέλφους και φίλους
επειδή οι αφηγηματικές ικανότητες του Spencer Johnson και τα
υπέροχα διδάγματα της ιστορίας κάνουν το βιβλίο να μπορεί να
διαβαστεί και να κατανοηθεί γρήγορα από τον καθέναν που θέλει
να προοδεύσει στους μεταβαλλόμενους καιρούς μας."

Randy Harris, Πρόην Αντιπρόεδρος
MERRILL LYNCH INTERNATIONAL

Έγινε αμέσως κλασικό!

Χαιρετίστηκε από άντρες και γυναίκες σε κορυφαίους οργανισμούς όπως οι:

EXXON • GENERAL MOTORS • GOODYEAR
KODAK • MARRIOTT • WHIRLPOOL • XEROX

Και σε πολλούς άλλους οργανισμούς κάθε είδους

Είναι γρήγορο.

Είναι απλό.

Είναι αποτελεσματικό!

ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Σολωμού 57, 10432, ΑΘΗΝΑ, Τηλ.5237835

Επισκεφθείτε μας στο Internet
<http://www.klidarithmos.gr>

ISBN 960-209-385-4

9 789602 093856